

Bryssel den 17 oktober 2016
(OR. en)

13398/16

ENV 664
AGRI 555
DEVGEN 224
FORETS 55
PI 114
PECHE 377
RECH 291
ONU 116
CADREFIN 90

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	17 oktober 2016
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	12988/16
Ärende:	Konventionen om biologisk mångfald (mångfaldskonventionen) a) Förberedelser inför det trettonde mötet i partskonferensen (COP 13) för mångfaldskonventionen (Cancun, Mexiko, den 4–17 december 2016) b) Förberedelser inför det åttonde mötet i partskonferensen för mångfaldskonventionen i dess egenskap av möte mellan parterna i Cartagenaprotokollet om biosäkerhet (COP-MOP 8) (Cancun, Mexiko, den 4–17 december 2016) c) Förberedelser inför det andra mötet i partskonferensen för mångfaldskonventionen i dess egenskap av möte mellan parterna i Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning (COP-MOP 2) (Cancun, Mexiko, den 4–17 december 2016) – Rådets slutsatser

För delegationerna bifogas rådets slutsatser om de ovannämnda mötena om mångfaldskonventionen, som rådet antog vid sitt 3491:a möte den 17 oktober 2016.

Konventionen om biologisk mångfald (mångfaldskonventionen):

**Förberedelser inför det trettonde mötet i partskonferensen (COP 13) för
mångfaldskonventionen
(Cancun, Mexiko, den 4–17 december 2016)**

**Förberedelser inför det åttonde mötet i partskonferensen för mångfaldskonventionen i dess
egenskap av möte mellan parterna i Cartagenaprotokollet om biosäkerhet (COP-MOP 8)
(Cancun, Mexiko, den 4–17 december 2016)**

**Förberedelser inför det andra mötet i partskonferensen för mångfaldskonventionen i dess
egenskap av möte mellan parterna i Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser
samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning
(COP-MOP 2) (Cancun, Mexiko, den 4–17 december 2016)**

– Rådets slutsatser –

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

1. BEKRÄFTAR att EU och dess medlemsstater är fast beslutna att genomföra konventionen om biologisk mångfald (mångfaldskonventionen) och därtill hörande protokoll samt de beslut som antas av deras styrande organ, särskilt den strategiska planen för biologisk mångfald 2011–2020 (nedan kallad *den strategiska planen*) samt dess Aichimål för biologisk mångfald liksom den strategiska planen för Cartagenaprotokollet om biosäkerhet 2011–2020,
2. VÄLKOMNAR antagandet av 2030-agendan för hållbar utveckling och de mål för hållbar utveckling som den innehåller, KONSTATERAR att dess genomförande, framför allt i fråga om målen 14 och 15, bör bidra till att mångfaldskonventionens mål och de strategiska målen i dess strategiska plan uppnås och BETONAR hur viktiga mångfaldskonventionens och den strategiska planens mål är för att målen för hållbar utveckling ska uppnås,

3. VÄLKOMNAR att COP 13, COP-MOP 2 och COP-MOP 8 anordnas samtidigt, eftersom det kan öka integreringen och synergier mellan mångfaldskonventionen och dess protokoll, och EFTERLYSER ytterligare effektivisering av strukturer och processer inom ramen för mångfaldskonventionen och dess protokoll i syfte att öka medvetenheten, underlätta genomförandet och förbättra kostnadseffektiviteten,
4. VÄLKOMNAR antagandet av Parisavtalet, som noterar vikten av att säkerställa alla ekosystems integritet och den biologiska mångfaldens bevarande vid åtgärder för att ta itu med klimatförändringarna, och BETONAR att Parisavtalets genomförande även kan bidra till uppnåendet av mångfaldskonventionens mål och vice versa,
5. BETONAR vikten av det ömsesidigt stödjande genomförandet av målen i mångfaldskonventionen och dess strategiska plan och i FN:s konvention för bekämpning av ökenspridning och dess tioåriga strategiska plan och ramverk (2008–2018),
6. VÄLKOMNAR Mexikos förenta staters regerings initiativ att stå värd för ett högnivåsegment inom ramen för COP 13 för att diskutera hur man kan integrera den biologiska mångfaldens bevarande, hållbar användning av dess komponenter samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid användning av genetiska resurser i andra sektorer och genomförandet av målen för hållbar utveckling,

KAPITEL I

Konventionen om biologisk mångfald

Framsteg med genomförandet av den strategiska planen för biologisk mångfald 2011–2020

7. välkomnar de insatser och resultat som hittills åstadkommit och som erkänns i den fjärde bedömningen av den globala biologiska mångfalden, *Global Diversity Outlook* (GBO-4), men ÄR DJUPT OROAT över de otillräckliga framstegen med genomförandet av den strategiska planen i fråga om att uppnå de flesta av Aichimålen för biologisk mångfald och ANSER därför att mångfaldskonventionens samtliga parter och intressenter bör intensifiera sina insatser och att COP 13 bör fatta konkreta beslut,
8. ANSER att COP 13 måste begära att konventionens underorgan gör vad som krävs för en uppföljning av den nuvarande strategiska planen, med beaktande av bredast möjliga urval av relevanta informations- och kunskapskällor, inbegripet de bedömningar som den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster gör,
9. FRAMHÅLLER att COP 13 blir en viktig milstolpe i översynen av den strategiska planens genomförande och ger möjlighet att höja ambitionsnivån när det gäller dess genomförande och fastställa åtgärder som stöder genomförandet av 2030-agendan för hållbar utveckling, UPPMANAR med avseende på detta kommissionen och medlemsstaterna att verka för ändamålsenlig och effektiv enhetlighet och komplementaritet när dessa processer genomförs i EU och globalt,

10. UNDERSTRYKER vikten av samarbete mellan multilaterala miljöavtal som rör biologisk mångfald, Riokonventionerna, FN:s miljöprogram och andra FN-organ; BETONAR att det för att man ska kunna förbättra genomförandet av den strategiska planen är viktigt att COP 13 med hjälp av relevanta verktyg och metoder fortsätter att arbeta för att öka synergier, enhetligheten och det effektiva samarbetet mellan konventioner som rör biologisk mångfald och andra multilaterala miljöavtal; och BETONAR behovet av att vidareutveckla och prioritera handlingsalternativ på global nivå, bland annat genom en färdplan,

Integrering av biologisk mångfald

11. FRAMHÄVER vikten av att integrera biologisk mångfald inom och mellan samtliga sektorer och politikområden, i stadsplaneringen och den regionala planeringen, inbegripet planeringen i havs- och kustområden, samt i hälso- och sjukvårdssektorn i form av sektorsövergripande verksamhet, så att Aichimålen för biologisk mångfald ska kunna uppnås senast 2020; KONSTATERAR att jordbruk, fiske och vattenbruk, skogsbruk och turism utgör nyckelsektorer med en betydande inverkan på den biologiska mångfalden och på dess ekosystemtjänster; ÄR MEDVETET OM att andra sektorer, inbegripet utvinningsindustrier såsom olja och gas och gruvdrift, energi, infrastruktur, tillverkning samt byggande av kommersiella fastigheter och bostäder, också påverkar den biologiska mångfalden och dess ekosystemtjänster och därför också måste tas itu med,
12. UPPMANAR mångfaldskonventionen och parterna till denna konvention att främja en mer integrerad politik, lämpliga incitament och praktiska strategier, såsom hållbar och ekologisk intensifiering och diversifiering av jordbruket, agroekologi och ekologiskt jordbruk, så att man effektivt kan bidra till att skydda och förbättra den biologiska mångfalden och dess ekosystemtjänster, den hållbara livsmedelsproduktionen och livsmedelstryggheten och minska trycket på känsliga ekosystem, och UPPMANAR EU och dess medlemsstater att genomföra relevanta internationella multilaterala avtal, inbegripet det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk,

13. ANSER att integreringen av biologisk mångfald skapar nya möjligheter för alla ekonomiska sektorer, inbegripet den privata sektorn; BETONAR behovet av att företag ökar sin förståelse av vilka fördelar bevarande och hållbar användning av biologisk mångfald och dess ekosystemtjänster medför för deras verksamhet; ERKÄNNER vikten av rättsliga instrument, god samhällsstyrning, inklusive jämställdhet mellan könen, och frivilliga strategier för integreringen av biologisk mångfald i de relevanta sektorerna för att man ska kunna säkerställa ansvarsskyldighet och insyn i fråga om framsteg; och UPPMANAR näringslivet att i högre grad engagera sig för och bidra till uppnåendet av både Aichimålen för biologisk mångfald och de mål för hållbar utveckling som rör den biologiska mångfalden och att analysera och investera i förbättringar och rapportera om vilken inverkan de haft, om åtgärder och investeringar som rör biologisk mångfald och dess ekosystemtjänster och att dela med sig av erfarenheter och bästa praxis, till exempel inom ramen för plattformar för företag och biologisk mångfald samt andra initiativ, såsom protokollet om naturkapital,
14. KONSTATERAR att nationella strategier och handlingsplaner för biologisk mångfald och relevanta finansieringsmekanismer från alla källor är mycket viktiga instrument för integreringen av biologisk mångfald i och mellan alla relevanta sektorer,
15. UNDERSTRYKER vikten av traditionell kunskap, brukarmedverkan och kunskapsbaserade verktyg, såsom kartläggning och bedömning av ekosystemtjänster och redovisning av naturkapital, när så är lämpligt, vid integreringen av biologisk mångfald och dess ekosystemtjänster i olika sektorer och i beslutsfattandet,
16. UPPMANAR kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare integrera aspekter som rör biologisk mångfald i utvecklingen och genomförandet av den sektoriella politiken på alla nivåer, bland annat genom incitament och andra finansieringsmekanismer och beslutsprocesser i linje med Cartagenaprotokollet om biosäkerhet till konventionen om biologisk mångfald beslut XII/3 om resursmobilisering, Parisförklaringen om biståndseffektivitet och konferensen om finansiering för utveckling samt handlingsplanen från Addis Abeba; och UPPMANAR medlemsstaterna MED KRAFT att fortsätta att verka för uppnåendet av Aichimål 3 om utfasning av incitament, däribland subventioner, som är skadliga för den biologiska mångfalden och ta fram positiva incitament för bevarande och hållbart utnyttjande av biologisk mångfald före 2020 i all relevant sektorspolitik,

17. ANSER att integreringen av biologisk mångfald i ekonomiska nyckelsektorer och utvecklingssektorer kan bidra till att mobilisera resurser för att bevara den biologiska mångfalden, samtidigt som man tar itu med de bakomliggande orsakerna till förlusten av biologisk mångfald så att resursbehoven på längre sikt minskar; och ERINRAR OM resurseffektivitetens och den cirkulära ekonomins betydelse när det gäller att minska förlusten av biologisk mångfald och främja framsteg mot målen för biologisk mångfald,
18. BETONAR den viktiga roll som subnationella och lokala myndigheter och regionala och subregionala instrument och initiativ, såsom Alp- och Karpatkonventionerna, har när det gäller att främja hållbar utveckling och integrering av biologisk mångfald i bergsregioner samt i polar- och havsområden genom Oskar, Helcom, Barcelona- och Bukarestkonventionerna, Arktiska rådet samt regionala fiskeriförvaltningsorganisationer för att förbättra samverkan mellan politiken för biologisk mångfald och den marina politiken; och VÄLKOMNAR deras verksamhet, som utgör god praxis vad gäller integrering av biologisk mångfald mellan flera olika sektorer och politikområden samtidigt som den förbättrar det internationella och det gränsöverskridande samarbetet i deras respektive regioner och ökar deltagandet av ett stort antal intressenter,

Pollinatörer

19. ÄR DJUPT OROAT över den aktuella och framtida situationen vad gäller pollinering och pollinatörer, i synnerhet vilda pollinatörer, som är av grundläggande betydelse för att man ska kunna bevara den biologiska mångfalden och upprätthålla naturliga landbaserade ekosystem och sådana avgörande ekosystemtjänster som livsmedelsproduktion; och VÄLKOMNAR rekommendationerna från den tematiska bedömning av pollinatörer, pollinering och livsmedelsproduktion som genomförts av den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster,
20. UPPMANAR MED KRAFT alla parter i mångfaldskonventionen, relevanta organisationer och intressenter på alla nivåer att vidta åtgärder för att skydda pollinatörerna och deras livsmiljöer i syfte att minska och stoppa deras minskade antal och även i syfte att undvika därmed förbundna ekonomiska förluster, bland annat med hjälp av strategier för att undvika eller minska användningen av bekämpningsmedel som är skadliga för pollinatörer,

Klimatförändring

21. BETONAR de starka kopplingarna mellan politiken och instrumenten för att uppnå målen för bevarande och hållbar användning av biologisk mångfald, målen i Parisavtalet för anpassning till och begränsning av klimatförändringar och målen för återställande av ekosystem, hållbar livsmedelstrygghet och katastrofriskreducering, och STÖDER utvecklingen av frivilliga riktlinjer för utarbetande och ett effektivt genomförande av ekosystembaserade strategier för begränsning av klimatförändringar, anpassning och katastrofriskreducering som kan anpassas till nationella förhållanden och tjäna flera olika syften som rör klimatförändring och biologisk mångfald,
22. UNDERSTRYKER den grundläggande roll och funktion som landbaserade ekosystem, sötvattensekosystem, marina ekosystem, grön infrastruktur och ekosystembaserade strategier och naturbaserade lösningar innehar när det gäller anpassning till och begränsning av klimatförändringar, såsom begränsnings- och anpassningsstrategier för ett hållbart skogsbruk, och katastrofriskreducering på alla styrningsnivåer; ERKÄNNER de många fördelar som uppnåtts genom dessa strategier och UPPMANAR medlemsstaterna och kommissionen att fortsätta bredda informationsbasen och integrera bevarande och hållbar användning av biologisk mångfald, i synnerhet ekosystem, i sin strategiska planering och i genomförandet av relevant klimat- och energipolitik, särskilt för att fullt ut kunna genomföra Parisavtalet,

Skyddade områden och återställande av ekosystem

23. NOTERAR det bidrag till att uppnå Aichimål 11 som det fullständiga genomförandet av strategin för biologisk mångfald i EU fram till 2020 står för, i synnerhet Natura 2000-nätverket av skyddade områden både på land och till sjöss,
24. BETONAR att man måste prioritera bevarande, upprätthållande och hållbar användning av befintliga landbaserade och marina ekosystem och inlandsvattenekosystem samt naturliga och delvis naturliga livsmiljöer, varvid återställande utgör en kompletterande verksamhet och inte ett alternativ till bevarandet av befintliga livsmiljöer i en gynnsam status,

25. BETONAR att det finns ett brådskande behov av att påskynda och utöka verksamheten för återställande av ekosystem för att man ska kunna uppnå Aichimål 15 för biologisk mångfald, särskilt när det gäller skogar, mangroveskogar, korallrev och våtmarker; och ERKÄNNER potentialen hos och betydelsen av återställande av ekosystem som en mycket viktig verksamhet som kan bidra till att motverka förstörelsen av ekosystem och därmed förknippade tjänster och föra med sig många fördelar; STÖDER i detta hänseende den handlingsplan på kort sikt om återställande av ekosystem som rekommenderades av underorganet för vetenskaplig, teknisk och teknologisk rådgivning vid dess tjugonde möte (SBSTTA 20) som en flexibel ram som kan anpassas till nationella förhållanden,

Resursmobilisering och finansiell mekanism

26. UNDERSTRYKER behovet av att stärka genomförandet av alla delar av strategin och målen för resursmobilisering inom ramen för mångfaldskonventionen, bland annat genom mobilisering av resurser (finansiella, mänskliga, tekniska och institutionella) från flera olika källor, inbegripet den privata sektorn, samt behovet av att använda de tillgängliga resurserna på ett effektivt och integrerat sätt,
27. BETONAR vikten av att i fråga om insyn och ansvarsskyldighet höja kvaliteten på och öka mängden av rapportering om inhemsk resursmobilisering, finansieringsgap och finansieringsbehov, nationellt fastställande av prioriteringar samt finansieringsplaner, i syfte att ge referensinformation för framtida investeringar, och betonar att denna inhemska rapportering inte bör skiljas från rapporteringen om internationella ekonomiska resursflöden med anknytning till biologisk mångfald; och UPPMANAR medlemsstaterna och kommissionen att bidra till att tillsammans uppfylla det internationella åtagandet för resursmobilisering, och påminner om att detta inte förutsätter någon särskild överenskommelse om bördefördelning mellan medlemsstaterna och/eller EU,
28. EFTERLYSER ett effektivt utnyttjande av synergier med andra relevanta processer utanför mångfaldskonventionen för att mobilisera resurser, bland annat genom 2030-agendan för hållbar utveckling, och efterlyser överensstämmelse med relevanta strategier inom andra internationella organ och instrument, inklusive Parisavtalet och andra relevanta avtal,

29. UPPMANAR COP 13 ska lämna centrala riktlinjer för den finansiella mekanismen – i form av ett fyraårigt ramverk av programprioriteringar – som kommer att styra stödet från den globala miljöfonden under dess sjunde påfyllnadsperiod (2018–2022), och i detta hänseende ta vederbörlig hänsyn till den rådgivning som kan komma från andra konventioner med koppling till biologisk mångfald,

Rapportering

30. FRAMHÅLLER vikten av att underlätta tillgången till information om biologisk mångfald och en vidare användning av resultaten från rapportering inom ramen för mångfaldskonventionen, utveckla verktyg för övervakning av den biologiska mångfalden och en punktlig rapportering i enlighet med mångfaldskonventionen, ÄR MEDVETET OM behovet av ändamålsenliga riktlinjer för den sjätte nationella rapporten som den primära grundvalen för bedömningen av parternas framsteg i arbetet med Aichimålen, och BETONAR vikten av de regionala och globala bedömningar av biologisk mångfald och ekosystemtjänster som den mellanstatliga plattformen för biologisk mångfald och ekosystemtjänster utför som ett viktigt bidrag till GBO-5 och som grund för bedömningen av framstegen vad gäller den strategiska planen,
31. EFTERLYSER en balanserad harmonisering av rapporteringsförfarandena och enhetliga indikatorer för konventioner med koppling till biologisk mångfald, internationella organisationer och processer och de mål i 2030-agendan för hållbar utveckling som rör den biologiska mångfalden, UPPMANAR EU och dess medlemsstater att tillhandahålla information baserad på rapporter inom ramen för mångfaldskonventionen för relevanta indikatorer för målen för hållbar utveckling och NOTERAR i detta hänseende MED TILLFREDSSTÄLLELSE resolution 2/17 som antogs av FN:s miljöförsamling vid dess andra möte under 2016,
32. UNDERSTRYKER behovet av att undvika ytterligare rapporteringsbördor och STÖDER en anpassning av nationell rapportering inom ramen för mångfaldskonventionen och dess protokoll, inbegripet genom en synkronisering av rapporteringscykler, ett gemensamt upplägg för de nationella rapporternas format och en gradvis integrering av de rapporteringssystem som finns tillgängliga inom den centrala förmedlingsmekanismen,

33. UPPMANAR parterna att med hjälp av de bäst lämpade verktygen regelbundet se över sina framsteg när det gäller uppfyllandet av Aichimålen, ÄR MEDVETET OM den pågående diskussionen om utvecklingen av nya översyns- och rapporteringsstrukturer och BETONAR att det krävs en tydlig kartläggning och utvärdering av deras effektivitet och mervärde,

Marin och biologisk mångfald

34. STÖDER den tekniska och vetenskapliga processen att beskriva ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden, under eller utanför nationell jurisdiktion, eftersom den ger parterna ett användbart verktyg som bidrar till uppnåendet av Aichimålen, och ÄR MEDVETET OM vikten av att avsluta de pågående processerna, förbättra förfarandena för att ändra beskrivningarna av befintliga ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden, och underlätta förfarandet för att beskriva nya ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla områden,
35. ANSER att processen att beskriva de områden som uppfyller de överenskomna vetenskapliga kriterierna för ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden är en öppen och föränderlig process, som bör omfatta alla relevanta intressenters deltagande, och att beskrivningen av de av dessa områden som faller under nationell jurisdiktion fullt ut bör involvera de berörda staterna,
36. UNDERSTRYKER vikten av att COP 13 uppmanar verkställande sekreteraren för mångfaldskonventionen att i förteckningen inkludera de nya områden som angetts uppfylla kriterierna för ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden och överlämna denna information till alla berörda organ,
37. STÖDER antagandet av närmare specifikationer angående a) en frivillig särskild arbetsplan för biologisk mångfald i områden med kalla vatten konventionens tillämpningsområde, b) hur man kan komma till rätta med effekterna av marint skräp och antropogent undervattensbuller på marin och kustnära biologisk mångfald och c) den marina fysiska planeringen för hållbar utveckling och utbildningsinitiativ, samt det pågående arbetet med att komma till rätta med marint skräp och mikroplaster, och EFTERLYSER brådskande åtgärder för att få till stånd en konsekvent minskning av förbrukningen av engångsplastpåsar,

38. SER POSITIVT PÅ FN:s pågående process för att i enlighet med FN:s havsrättskonvention förhandla fram ett nytt rättsligt bindande genomförandeavtal om bevarande och hållbar användning av marin biologisk mångfald i områden utanför nationell jurisdiktion, och ÄR MEDVETET OM hur betydelsefull den information som samlats in genom processen för ekologiskt eller biologiskt betydelsefulla marina områden är för FN:s pågående process,

Invasiva främmande arter

39. SER FRAM EMOT utvecklingen av mekanismer för kartläggning och prioritering av möjliga nya spridningsvägar för introduktionen av invasiva främmande arter, och utvecklingen av förebyggande åtgärder mot invasiva främmande arter och potentiellt invasiva främmande arter inom handeln (bland annat genom en minskning av den risk som förknippas med e-handeln), och mekanismer för informationsutbyte, och BETONAR behovet av att anpassa, förbättra eller vidareutveckla verktyg för bättre utveckling och tillämpning av förvaltningsprogram, inklusive säkra och effektiva biologiska kontroller riktade mot invasiva främmande arter och baserade på lämpliga riskbedömningar,
40. NOTERAR MED TILLFREDSSTÄLLELSE ikraftträdandet den 8 september 2017 av den internationella konventionen om kontroll och hantering av fartygs barlastvatten och sediment (barlastvattenkonventionen) som syftar till att begränsa spridningen av invasiva främmande arter från fartyg,

Urbefolkningar och lokalsamhällen

41. KONSTATERAR att konceptet med *fritt och på förhand inhämtat informerat samtycke* används i andra internationella forum i enlighet med både rättsligt bindande och icke rättsligt bindande instrument, STÖDER att de frivilliga riktlinjerna, som tillämpas i enlighet med nationell lagstiftning, använder termen *fritt och på förhand inhämtat informerat samtycke* för urbefolkningars och lokalsamhällens deltagande i beslutsfattande,
42. STÖDER rekommendationerna till Cartagenaprotokollets COP-MOP 8 och till Nagoyaprotokollets COP-MOP 2 att i tillämpliga delar tillämpa partskonferensens beslut XII/12 F om användningen av termen *urbefolkningar och lokalsamhällen*,

43. NOTERAR att användningen av termen "urbefolkningar och lokalsamhällen" i enlighet med punkt 2 a, b och c i beslut XII/12 F i tillämpliga delar ska gälla för de båda protokollen, Horisontella frågor med koppling till konventionen om biologisk mångfald och dess protokoll

Syntetisk biologi

44. ÄR MEDVETET OM den operativa definitionen så som den utarbetats av ad hoc-gruppen med tekniska experter på syntetisk biologi, BEGÄR att denna definition ska användas som en icke bindande utgångspunkt för att underlätta det framtida arbetet inom ramen för mångfaldskonventionen och STÖDER det faktum att ad hoc-gruppen med tekniska experter får förnyat mandat på grundval av relevant rekommendation från underorganet för vetenskaplig, teknisk och teknologisk rådgivning,
45. VÄLKOMNAR verksamheten mellan mötena i de öppna onlineforumen och slutsatsen från ad hoc-gruppen med tekniska experter på syntetisk biologi att levande organismer som i dagsläget och på kort sikt utvecklas med tillämpning av syntetisk biologi liknar levande modifierade organismer enligt definitionen i Cartagenaprotokollet, STÖDER rekommendationen från ad hoc-gruppen med tekniska experter på riskbedömning och riskhantering inom ramen för Cartagenaprotokollet om att upprätta en process för utveckling av riktlinjer för riskbedömning av levande modifierade organismer som utvecklats genom syntetisk biologi, om sådana brister fastställs,
46. UNDERSTRYKER vikten av socioekonomiska, kulturella och etiska hänsynstaganden vid forskning om möjliga effekter av syntetisk biologi,
47. UNDERSTRYKER, vad gäller användningen av digital sekvensinformation om genetiska resurser och dess koppling till tillträde och fördelning av nytta samt eventuella överläggningar om därmed relaterade frågor, att varje övervägande eller beslut om dessa frågor bör tas upp vid mötet mellan parterna i Nagoyaprotokollet,

Kapacitetsuppbyggnad

48. UPPREPAR vikten av kapacitetsuppbyggnad för att parterna ska kunna genomföra den strategiska planen, UPPMANAR parterna och partnerna att uttrycka vilka behov och möjligheter de har samt på frivillig grund och genom förmedlingsmekanismen rapportera om bästa praxis inom kapacitetsuppbyggnad, STÖDER det fortsatta arbetet i förmedlingsmekanismens informella rådgivande kommitté, och VÄLKOMNAR initiativet *Bio-Bridge* som en matchningsresurs för mångfaldskonventionen,
49. UPPREPAR sitt fortsatta åtagande att stödja riktad kapacitetsuppbyggnad i syfte att stödja den vidare utvecklingen och tillämpningen av mångfaldskonventionen och dess protokoll,

Funktionsöversyn och administrativa frågor

50. UNDERSTRYKER vikten av att avsluta översynen av hur sekretariatet fungerar i enlighet med beslut XII/32 och utkastet till rekommendation UNEP/CBD/SBI/1/L.6 och av att anta realistiska budgetar för konventionen och dess protokoll i överensstämmelse med de överenskomna strategiska prioriteringarna, funktionerna och arbetsprogrammen för ett effektivt genomförande av mångfaldskonventionen och dess protokoll,

KAPITEL II

Cartagenaprotokollet om biosäkerhet

51. BETONAR betydelsen av att alla parter verkligen genomför protokollet, samt vikten av att det görs framsteg i arbetet med att förverkliga den strategiska planen för perioden 2011–2020, så att arbetet med att främja synergieffekter, sammanhållning och effektivt samarbete på alla nivåer fortsätter och stärks, och UPPMANAR parterna och andra regeringar att föra in biosäkerhet i sina nationella strategier och handlingsplaner för biologisk mångfald och relevanta sektoriella och sektorsövergripande policyer, planer och program,

52. ANSER att framsteg behöver göras med de nationella rapporterna, NOTERAR MED ORO att de tredje nationella rapporterna lämnats in i lägre utsträckning, och UPPMANAR MED KRAFT de parter i Cartagenaprotokollet som ännu inte har lämnat in sina nationella rapporter att göra detta så snart som möjligt, särskilt de parter som ännu inte har lämnat in någon nationell rapport sedan de blev parter i protokollet,
53. NOTERAR analysen av de tredje nationella rapporterna och rekommendationen från underorganet för implementering om den tredje utvärderingen och översynen av protokollet och halvtidsutvärderingen av den strategiska planen, samt UPPMANAR parterna att för den återstående perioden av den strategiska planen överväga att prioritera de operativa målen om framtagande av biosäkerhetslagstiftning, riskbedömning, upptäckt och identifiering av levande modifierade organismer samt medvetandegörande och utbildning av allmänheten i syfte att underlätta genomförandet av protokollet,
54. UPPREPAR vikten av att alla parter registrerar alla de uppgifter som krävs för ett effektivt genomförande av protokollet hos förmedlingscentrumet för biosäkerhet för att underlätta tillgången till information om biosäkerhet och stärka erfarenhetsutbytet,
55. UPPREPAR den avgörande vikten av miljöriskbedömningar vid beslut relaterade till levande modifierade organismer och VÄLKOMNAR verksamheten mellan mötena i de öppna onlineforumen och ad hoc-gruppen med tekniska experter på riskbedömning och riskhantering,
56. VÄLKOMNAR aktiviteterna med inriktning på socioekonomiska överväganden under perioden mellan mötena genom onlineforumen och arbetet i ad hoc-gruppen med tekniska experter på socioekonomiska överväganden,
57. UPPREPAR behovet av kapacitetsuppbyggande insatser för genomförandet av Cartagenaprotokollet och i detta sammanhang betydelsen av att se över och förbättra ramen och handlingsplanen för kapacitetsuppbyggnad vid COP-MOP 8,

58. VÄLKOMNAR de senaste ratificeringarna av Nagoya-Kuala Lumpur tilläggsprotokollet om ansvarighet och ersättning, och FRAMHÄVER vikten av att påskynda dess ikraftträdande,
59. UPPMANAR COP-MOP 8 att vidta nödvändiga åtgärder och fatta nödvändiga beslut för att ytterligare stärka och genomföra Cartagena-protokollets ram, genom att
- a) med kraft uppmana de parter som ännu inte har lämnat in sin tredje nationella rapport eller en fullständig rapport att göra detta så snart som möjligt, med erinran om att det finns finansiering från Globala miljöfonden att tillgå för utarbetandet av nationella rapporter,
 - b) godkänna de reviderade riktlinjerna för riskbedömning av levande modifierade organismer, vilka innefattar förbättringar som framkom under testningen av riktlinjerna, och besluta om det fortsatta arbetet vad gäller stöd till genomförandet av bestämmelserna om riskbedömning och riskhantering i Cartagena-protokollet av samtliga parter,
 - c) överväga ytterligare lämpliga åtgärder för att uppnå operativt mål 1.7 om socioekonomiska överväganden i den strategiska planen för Cartagena-protokollet om biosäkerhet (2011–2020),
 - d) överväga lämpliga åtgärder för uppföljning av den sammanställda informationen på området för oavsiktliga gränsöverskridande förflyttningar av levande modifierade organismer, nödåtgärder samt upptäckt och identifiering av levande modifierade organismer, samt på området för transitering och innesluten användning av levande modifierade organismer,

KAPITEL III

Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser samt rimlig och rättvis fördelning av den nytta som uppstår vid deras användning

60. UPPMANAR de parter i mångfaldskonventionen som ännu inte har gjort det att ratificera eller ansluta sig till Nagoyaprotokollet och UPPMANAR MED KRAFT medlemsstater som ännu inte har ratificerat eller anslutit sig till det att fortsätta sina ansträngningar för att göra detta så snart som möjligt, och UNDERSTRYKER att ett effektivt genomförande av Nagoyaprotokollet direkt bidrar till uppnåendet av målen nr 2 och 15 för hållbar utveckling, och indirekt till uppnåendet av många andra av dessa mål genom att bidra till fattigdomsminskning, rättvisa, social rättvisa och sund miljöförvaltning,
61. UPPMANAR alla parter i protokollet att intensifiera sina insatser för att göra Nagoyaprotokollet operativt genom att inrätta tillämpliga institutionella strukturer och genom att anta och genomföra lagstiftningsåtgärder och administrativa och politiska åtgärder, samt erinrar om att finansiering från Globala miljöfonden finns att tillgå för att upprätta rättsliga ramar och administrativa förfaranden som möjliggör tillträde till genetiska resurser samt fördelning av nytta i enlighet med bestämmelserna i Nagoyaprotokollet,
62. UNDERSTRYKER att ett effektivt utnyttjande av förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta är avgörande för att Nagoyaprotokollet ska fungera på ett ändamålsenligt sätt, och UPPMANAR därför MED KRAFT alla parter att offentliggöra och uppdatera den information som krävs enligt Nagoyaprotokollet hos denna förmedlingsinstitution, samt UPPMANAR parter och icke-parter att göra all information som är relevant för tillträde och fördelning av nytta, inbegripet bästa praxis och erfarenheter, tillgänglig hos denna förmedlingsinstitution, och STÖDER fortsatt arbete i den informella rådgivande kommittén vid förmedlingsinstitutionen,
63. som är medvetet om att den efterlevnadsmekanism som inrättats genom Nagoyaprotokollet är ett viktigt verktyg för att främja parternas efterlevnad av protokollet och för att ta itu med fall av bristande efterlevnad, INSER att erfarenheterna hittills av genomförandet av protokollet inte gör det möjligt att dra några allmänna slutsatser om utmaningar med efterlevnaden eller om specifika stödbehov hos parterna, och VÄLKOMNAR därför efterlevnadskommitténs rekommendationer i detta avseende,

64. UNDERSTRYKER behovet av att skapa förutsättningar för att främja och uppmuntra forskning som bidrar till bevarande och hållbart utnyttjande av biologisk mångfald, och REKOMMENDERAR att parterna i protokollet överväger förenklade åtgärder för tillträde till genetiska resurser för icke-kommersiella ändamål när de utarbetar och tillämpar lagstiftning eller regleringsmässiga krav om tillträde och fördelning av nytta,
65. VÄLKOMNAR Världshälsoorganisationens initiativ till att genomföra en studie om hur genomförandet av Nagoyaprotokollet kan inverka på utbytet av patogener och de möjliga konsekvenserna för folkhälsan av detta,
66. VÄLKOMNAR expertgruppens slutsatser om artikel 10 i protokollet, särskilt vad gäller vikten av ett bilateralt arbetssätt för användare och leverantörer, och STÖDER åsikten att ett bilateralt arbetssätt bör användas när så är möjligt,
67. ÄR BERETT att bidra ytterligare till det konkreta internationella arbetet med åtgärder som är grundläggande för genomförandet av protokollet, t.ex. ytterligare förbättringar av förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta, kapacitetsuppbyggnad och medvetandehöjande, och BETONAR att stödinstrument som t.ex. standardavtalsklausuler, bästa praxis och uppförandekoder är avgörande för ett effektivt genomförande av Nagoyaprotokollet,
68. VÄLKOMNAR rekommendationen från underorganet för implementering om översynen av framstegen mot Aichimål nr 16 för biologisk mångfald om Nagoyaprotokollet, UPPREPAR vikten av kapacitetsuppbyggnad på alla nivåer både för att icke-parter ska kunna ratificera Nagoyaprotokollet och för att parterna ska kunna genomföra protokollet fullt ut, ERINRAR om att kapacitetsuppbyggnad bör utgå från de behov som uttryckts av potentiella biståndsmottagare och bör vara förenlig med den strategiska ramen för kapacitetsuppbyggnad och utveckling till stöd för ett effektivt genomförande av Nagoyaprotokollet, och UPPMANAR därför parter, icke-parter och andra berörda aktörer att uttrycka sina behov, erfarenheter och möjligheter via förmedlingsinstitutionen för tillträde och fördelning av nytta och att stödja kapacitetsutveckling genom åtgärder såsom initiativet för kapacitetsutveckling av tillträde och fördelning av nytta,

69. UPPMANAR parterna att i tid lämna in de nationella rapporter som krävs enligt artikel 29 i protokollet och ÄR MEDVETET OM att inlämning i rätt tid av de nationella rapporterna kommer att vara ett av de instrument som gör det möjligt att utvärdera protokollets ändamålsenlighet,
70. UNDERSTRYKER vikten av ett ömsesidigt stödjande genomförande av Nagoyaprotokollet och det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk samt andra, för protokollet relevanta internationella instrument på alla nivåer.
-